

REPUBLIKA HRVATSKA
AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI,
RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 269d
Telefon: 60 02 700, Telefax: 60 02 851

KLASA: 423-01/22-01/0001
URBROJ: 343-0603/04-22-005
Zagreb, 21. rujna 2022.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJELIMNA PISARNIKA

10

Primitljeno iz ruke preko pošte, dana 23.09.2022.
Predato na poštu obično pred. d. nek. 20 22.
Pošta 96B 221603850
Broj primjeraka 2 priloga 2x1
Vrijednost — Primio: B

-18

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

Veza: posl. broj: St-1439/22

PRESTEČAJNI DUŽNIK: EKO UZGOJ BIOKOVO d.o.o., Zagreb, Savska opatovina
36, OIB: 66548589825,

PREDSTEČAJNI VJEROVNIK: AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI,
RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, Zagreb,
Ulica grada Vukovara 269d, OIB: 99122235709

ŽALBA PREDSTEČAJNOG VJEROVNIKA
protiv Rješenja posl. br. St-1439/22 od 9. rujna 2022. godine

2x

I Dana 9. rujna 2022. godine Trgovački sud u Zagrebu je u predstečajnom postupku nad Dužnikom, gornjeg poslovnog broja, donio i objavio na e-oglasnoj ploči rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama (u daljnjem tekstu: **Rješenje**) kojim je u točki II. Rješenja utvrdio da su Vjerovniku, Dužnik i povjerenik osporili tražbine za koje ne postoji ovršna isprava u iznosu od 2.310.785,07 kuna / 306.693,88 eura iz razloga da je tražbina u zastari te da se vodi parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, broj: P-757/2020. Rješenjem je također Vjerovnik upućen na parnicu protiv dužnika radi utvrđenja osporene tražbine odnosno na nastavak već pokrenute parnice i to u toku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka.

II Slijedom navedenog, Vjerovnik protiv točke II. 1. Rješenja u otvorenom zakonskom roku podnosi žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te bitne povrede odredaba parničnog postupka, i to:

- a) Pogrešno utvrđenje zastare potraživanja Vjerovnika kao Dužnikov razlog osporavanja;
- b) Dužnikov razlog osporavanja Vjerovnikove tražbine zbog vođenja parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-757/2020 nije osnovan;
- c) Nedovoljno obrazloženje razloga osporavanja Vjerovnikovog potraživanja zbog čega se pobijano Rješenje ne može ispitati

Vjerovnik će u daljnjem tekstu obrazložiti svaku točku pojedinačno, kako bi pojasnio razloge zbog kojih smatra da su ispunjeni navedeni žalbeni razlozi zbog kojih smatra da pobijano Rješenje treba ukinuti.

a) Sud je pogrešno utvrdio zastaru potraživanja Vjerovnika kao Dužnikov razlog osporavanja

Vjerovnik ističe kako je Sud Rješenjem kao jedan od razloga osporavanja Vjerovnikove tražbine naveo zastaru potraživanja.

Sud je navedeni razlog osporavanja utvrdio na temelju Dužnikovog dopisa od 20. srpnja 2022. godine kojim je Dužnik dostavio ispravak očitovanja o prijavljenim tražbinama. U istome je za vjerovnikovo potraživanje naveo da je zastarjelo pozivajući se na odredbu članka 3. Uredbe Vijeća (EZ Euroatom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (u daljnjem tekstu: ***Uredba br. 2988/1995***) koja propisuje da je zastara pokretanja postupka za konkretne odluke o povratu (dostavljene uz prijavu tražbine Vjerovnika) iznosi 4(četiri) godine od dana kad je nepravilnost počinjena, dok rok za izvršenje takvih odluka o povratu iznosi 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti odluke. Nadalje ističe da se dostavljenim odlukama o povratu tvrdi da je Dužnik počinio nepravilnosti za proizvodnu 2015. godinu i 2016. godinu te datuma pravomoćnosti pojedinih odluka o povratu, zastarni rok unutar kojeg je Vjerovnik je trebao izvršiti odluke o povratu istekao odnosno tražbine u dostavljenim odlukama o povratu su u zastari.

U odnosu na zastaru za pokretanje postupka:

Prije svega, ističemo da Uredba br. 1988/1995 u članku 3. propisuje:

Rok zastare za pokretanje postupka je četiri godine od dana kada je počinjena nepravilnost iz članka 1. stavka 1. Međutim, sektorskim pravilima mogu se odrediti i kraći rokovi, ali ne mogu biti kraći od tri godine.

U slučaju stalnih i ponovljenih nepravilnosti, rok zastare teče od dana prestanka nepravilnosti. U slučaju višegodišnjih programa, rok zastare teče do konačnog završetka programa.

Rok zastare prekida se radnjom nadležnog tijela o kojoj obavješćuje dotičnu osobu, u vezi s istragom ili sudskim postupkom o nepravilnosti. Rok zastare ponovo teče nakon svake radnje koja uzrokuje prekid.

Međutim, zastara nastupa najkasnije na dan isteka razdoblja jednakog dvostrukom roku zastare, a nadležno tijelo ne odredi kaznu, osim ako je upravni postupak suspendiran u skladu s člankom 6. stavkom 1.

Već samim uvidom u dostavljene Odluke o povratu vidljivo je da su iste donesene u navedenom roku od 4 godine.

Naime, Odluke o povratu iz kojih proizlazi Vjerovnikova prijavljena tražbina donesene su kako slijedi:

- Odluka o povratu, KLASA: 320-01/15-03/89270, URBROJ: 343-0100/01-18-015 od 20. studenog 2018. godine
- Odluka o povratu, KLASA: 320-01/15-03/89270, URBROJ: 343-0100/01-18-016 od 20. studenog 2018. godine
- Odluka o povratu, KLASA: 320-01/15-03/89270, URBROJ: 343-0100/01-18-019 od 20. prosinca 2018. godine
- Odluka o povratu, KLASA: 320-01/15-03/89270, URBROJ: 343-0100/01-19-020 od 15. veljače 2019. godine
- Odluka o povratu, KLASA: 320-01/15-03/89270, URBROJ: 343-0100/01-19-021 od 15. veljače 2019. godine
- Odluka o povratu, KLASA: 320-01/16-03/91024, URBROJ: 343-0100/01-18-014 od 14. veljače 2018. godine

Dakle, s obzirom na to da se Jedinstveni zahtjev za 2015. proizvodnu godinu mogao podnositi od 1. ožujka 2015. godine (članak 6. stavak 1. Pravilnika o provedbi izravne potpore poljoprivredi i IAKS mjera ruralnog razvoja (NN br. 35/2015, 53/2015, 69/2015, 101/2015, 132/2015) nepravilnost nije mogla biti počinjena prije tog datuma. U konkretnom slučaju, Dužnik je Jedinstveni zahtjev za 2015. godinu podnio dana 1. lipnja 2015. godine, stoga je nepravilnost za proizvodnu 2015. godinu mogla biti počinjena tek u razdoblju od 2. lipnja 2015. godine. Stoga je jasno da rok zastare od 4 godine od počinjenja nepravilnosti nastupa tek 2. lipnja 2019. godine.

Budući da su Odluke o povratu za proizvodnu godinu 2015. donesene u 2018. godini, a najkasnija 15. veljače 2019. godine, jasno je da je Vjerovnik izdao Odluke o povratu unutar zastarnog roka.

Sve prethodno navedeno odnosi se i na Odluku o povratu za 2016. godinu. Predmetna odluka za proizvodnu 2016. godinu, a za koju je Dužnik podnio Jedinstveni zahtjev 11. svibnja 2016. godine, donesena je početkom 2018. godine. S time u vezi, zastara za donošenje odluke za 2016. godinu nastupila bi tek 12. svibnja 2022. godine.

U donosu na zastaru potraživanja:

U odnosu na rok od 3 godine u kojem se moraju izvršiti potraživanja po odlukama o povratu, ističemo da je Vjerovnik vršio prebijanja po dugovanjima evidentiranih po dostavljenim Odlukama o povratu sukladno članku 28. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 908/2014 koji propisuje da, ne dovodeći u pitanje bilo koje druge mjere izvršavanja predviđene nacionalnim pravom, države članice izvršavaju prijeboj bilo kojeg još nepodmirenog duga korisnika koji je utvrđen u skladu s nacionalnim zakonodavstvom s bilo kojim budućim plaćanjem agencije za plaćanja odgovorne za osiguravanje povrata duga od istog korisnika.

Navedena prebijanja su vršena tijekom 2018. godine te je Dužniku izdana i Obavijest o kompenzacijama (prijebojima) dugova provedeni na isplatama u razdoblju 01.01.2018.-31.12.2020. od 21. lipnja 2018. godine. Iz istog je vidljivo da je zadnji prijeboj bio 21. lipnja 2018. godine i to za potraživanje prema Odluci o povratu: KLASA: 320-01/16-03/91024, URBROJ: 343-0100/01-18-014 od 14. veljače 2018. godine jer je ona jedina do tada bila i izdana.

U odnosu na Odluke o povratu za 2015. godinu, Vjerovnik nije mogao prebijati navedene dugove Dužnika budući da isti nije imao nikakva odobrena plaćanja.

Također, Vjerovnik nije mogao niti pokrenuti ovršni postupak radi naplate navedenog potraživanja prije isteka zastarnog roka od 3 godine, budući da je dana 20. travnja 2020. godine donesena Odluka Ministrice poljoprivrede (KLASA: 011-01/19-01/58, URBROJ: 525-12/0646-20-33, u daljnjem tekstu: **Odluka Ministrice**). Naime, odluka u točki III. propisuje da u slučaju nemogućnosti naplate duga iz članka 145. stavak 3. Zakona o poljoprivredi (Narodne novine broj 118/18 i 42/20), Agencija za plaćanja neće pokretati postupak ovrhe na računima dužnika niti će zatražiti zaštitu svojih prava putem nadležnog suda za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS -CoV-2. Ova odluka je stupila na snagu danom donošenja i vrijedila je do stupanja na snagu odluke o prestanku epidemije bolesti COVID – 19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 na području čitave Republike Hrvatske.

Dana 25. siječnja 2022. godine donesena je Odluka o izmjeni odluke (KLASA: 011/01-19-01/58, URBROJ: 525-12/0669-22-86) kojom se mijenja točka IV. Odluke Ministrice tako da glasi:

*„**Odluka vrijedi do 31. svibnja 2022. godine**, a sukladno ekonomskom stanju u sektoru poljoprivrede Odluka se može staviti van snage i prije utvrđenog roka trajanja primjene ili se može donijeti Odluka o produljenju roka primjene.“*

Dakle, Odlukom Ministrice i Odlukom o njenoj izmjeni, zastara izvršavanja svih odluka o povratu koje je Vjerovnik izdao Dužniku zastala je 20. travnja 2020. godine i trajala do 31. svibnja 2022. godine za vrijeme trajanja zabrane pokretanja sudskih i ovršnih postupaka.

Slijedom prethodno navedenog, Vjerovniku je zbog moratorija bilo onemogućeno izvršavanje Odluka o povratu.

Nadalje se ističe kako sukladno članku 72. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, 36/22, u daljnjem tekstu: **SZ**) prijavom tražbina, osim onih na koje predstečajni postupak ne utječe, **u predstečajnom postupku prekida se zastara od dana podnošenja prijave** do isteka roka za isplatu koji je određen u planu restrukturiranja, a ako se plan restrukturiranja ne potvrdi, do pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnoga postupka.

Vjerovnik je svoju tražbinu prijavio 7. lipnja 2022. godine te je zastara izvršavanja Odluka o povratu je prekinuta.

Slijedom svega navedenog, s obzirom da rok od 3 godine za izvršavanje niti jedne od dostavljenih odluka o povratu nije istekao niti do stupanja na snagu Odluke ministrice dana 20. travnja 2020. godine, da isti rok zbog zabrane pokretanja ovršnih i sudskih postupaka nije tekao do 31. svibnja 2022. godine, a da je Vjerovnik prijavio svoju tražbinu u predmetni predstečajni

postupak 7. lipnja 2022. godine, razvidno je kako nije nastupila zastara za izvršavanje odluka o povratu.

b) Dužnikov razlog osporavanja Vjerovnikove tražbine zbog vođenja parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-757/2020 nije osnovan

U odnosu na navod Dužnika da se u vezi predmetne tražbine vodi parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. P-757/2020, Vjerovnik prvenstveno ističe kako se predmetni postupak vodi između **Dužnika kao tužitelja i Republike Hrvatske kao tuženika**. Nadalje, osporene tražbine Vjerovnika proizlaze iz Odluka o povratu isplaćenih iznosa za 2015. odnosno 2016. godinu, dok je predmet parničnog postupka između Dužnika i RH potraživanje naknade štete od RH kao tuženika zbog nedovoljno isplaćenih iznosa na ime zatraženih potpora za proizvodnu 2016. godinu. Dakle, osim što Vjerovnik nije stranka u parničnom postupku, niti osporene tražbine Vjerovnika nisu predmet parničnog postupka.

Slijedom toga, budući da predmet parničnog postupka posl.br. P-757/2020 nije u vezi s dostavljenim odlukama o povratu kao isprava iz kojih proizlaze osporene tražbine Vjerovnika, isti ne može biti valjan razlog osporavanja predmetne tražbine.

Vjerovnik u privitku dostavlja tužbu iz spornog parničnog postupka te predlaže da sud izvrši uvid u predmet P-757/2020 Trgovačkog suda u Zagrebu.

Dokaz: - *Tužba Dužnika od 12. svibnja 2020.*

c) Nedovoljno obrazloženo osporavanje Vjerovnikovog potraživanja zbog čega se pobijano Rješenje ne može ispitati

Iz pobijanog rješenja je vidljivo da je sud u točki II.1. u tablici samo naveo razlog osporavanja, dok u obrazloženju pobijanog Rješenja samo navodi da su dužnik i povjerenik osporili tražbinu bez detaljnijeg obrazloženja na temelju koje osnove je Dužnik osporio Vjerovnikovu tražbinu. Vjerovnik smatra da je počinjena **bitna povreda odredaba parničnog postupka** iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a jer Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno nema razloga o odlučnim činjenicama.

III Slijedom svega navedenoga, Tuženik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu, ukine Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-1439/22 od 9. rujna 2022. godine i vrati predmet prvostupanjskom sudu radi ponovnog održavanja ispitnog ročišta.

Prilog:

- *Tužba posl.br. P-757/2020*